

gældende skal endvidere opfordres til inden 14 dage at erklære, om sagen ønskes afgjort ved dom, eller om sagen kan afgøres af indenrigsministeren. Afgives en sådan erklæring ikke, skal indenrigsministeren indbringe sagen for domstolene.

§ 7. Sundhedsstyrelsen kan i påtrængende tilfælde, hvor den fortsatte virksomhed skønnes at frembyde overhængende fare, midlertidigt fratage udøveren af hvervet autorisationen. Sundhedsstyrelsens afgørelse skal omgående meddeles indenrigsministeren, der stadfæster eller ophæver Styrelsens afgørelse.

§ 8. Retssag om fratagelse af autorisation anlægges af indenrigsministeren i den borgerlige retsplejes former. Det kan i en dom om fratagelse af autorisation fastsættes, at anke ikke har opsættende virkning. Den pågældende kan dog ikke afskediges fra en stilling på grund af fratagelse af autorisation, før der foreligger en endelig domstolsafgørelse.

§ 9. Indenrigsministeren kan anmode udøveren af hvervet om at lade sig underkaste en lægelig undersøgelse til brug for ministerens stillingtagen til, om autorisation skal søges frataget den pågældende. Hvis den pågældende afviser at efterkomme en sådan anmodning, forelægger indenrigsministeren spørgsmålet for den ret, hvor en eventuel retssag skal anlægges. Retten afgør spørgsmålet ved kendelse. En sådan afgørelse kan også træffes, efter at der er anlagt retssag om fratagelse af autorisation.

Stk. 2. Såfremt udøveren af hvervet undlader at efterkomme en kendelse om at underkaste sig en lægelig undersøgelse, fratager indenrigsministeren den pågældende autorisation, og hvis der er anlagt retssag herom, bortfalder retssagen.

Stk. 3. Udgifterne ved en lægeundersøgelse efter stk. 1 afholdes af statskassen.

§ 10. Sundhedsstyrelsen offentliggør afgørelser om midlertidig eller endelig fratagelse af autorisation efter §§ 5-9.

Stk. 2. Såfremt retten til at udøve hverv inden for sundhedsvæsenet frakendes ved dom i en straffesag, skal anklagemyndigheden give Sundhedsstyrelsen meddelelse her-

om. Sundhedsstyrelsen offentliggør afgørelser om frakendelse.

§ 11. Indenrigsministeren kan efter ansøgning give en person, der har fået frataget autorisation til udøvelse af et hverv inden for sundhedsvæsenet efter §§ 5-9, tilladelse til at generhverve autorisationen, når de omstændigheder, der begrundede fratagelsen, ikke længere er til stede.

Stk. 2. Et afslag fra indenrigsministeren om generhvervelse af autorisation efter stk. 1 kan tidligst indbringes for domstolene ét år efter, at der er truffet afgørelse om endelig fratagelse af autorisation eller det ved dom er nægtet den pågældende at generhverve autorisationen.

Kapitel 3

Sundhedsvæsenets Patientklagenævn

§ 12. Klager over den faglige virksomhed, der udøves af personer inden for sundhedsvæsenet, jf. § 15, skal indbringes for Sundhedsvæsenets Patientklagenævn. Dette gælder dog ikke for klager, for hvilke der i øvrigt i lovgivningen er foreskrevet en særlig klageadgang.

Stk. 2. Herudover skal Sundhedsstyrelsen til Patientklagenævnet indbringe sager, som Styrelsen finder vil kunne give grundlag for kritik eller anden sanktion over for personer inden for sundhedsvæsenet.

§ 13. Patientklagenævnet er i sin virksomhed uafhængigt af instruktioner om den enkelte sags behandling og afgørelse.

Stk. 2. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 14. Patientklagenævnet kan give udtryk for sin opfattelse af sagen, herunder eventuelt fremsætte kritik over for den pågældende sundhedsperson, eller søge iværksat andre sanktioner.

§ 15. Patientklagenævnet behandler klager over de ved særlig lovgivning autoriserede personer inden for sundhedsvæsenet, jfr. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke persongrupper inden for sundhedsvæsenet, som ikke har autorisa-